

Solen er så rød mor!

Tekst: Harald Bergstedt 1915-20

Melodi: Carl Nielsen 1924

- 1 Solen er så rød, mor
og skoven bli'r så sort
Nu er solen død, mor
og dagen gået bort.
Ræven går derude, mor
vi låser vores gang.
Kom, sæt dig ved min pude, mor
og syng en lille sang.
- 2 Himlen er så stor, mor
med klare stjerner på
Hvem monstro der bor, mor
på stjernen i det blå ?
Tror du det er drenge, mor
der kigger ned på mig ?
Og tror du de har senge, mor
og sover li'som jeg?
- 3 Hvorfor bli'r det nat, mor
med kold og bitter vind ?
Hør den lille kat, mor
den mjaver og vil ind!
Mågerne og ternerne
har ingen sted at bo.
hør, nu synger stjernerne,
de synger mig til ro!

MORGENSANG I ÅRHUNDREDETS FESTIVAL

TORS DAG D. 7. MARTS 2019

VOR FRUE KIRKE

CARSTEN SEYER-HANSEN

DIRIGENT OG KUNSTNERISK LEDER FOR SANGKRAFT AARHUS

Århundredets
Festival

VOR FRUE KIRKE
AARHUS

SANGKRAFT AARHUS

Lysfyldt morgen

Tekst: Johannes V. Jensen 1925

Melodi: Thorvald Aagaard 1927

- 1 Lysfyldt morgen, til marven kold,
med rim på tage og træ'r!
En fuglestemmes vellyd fornemmes. ↯
Eja, den første stær!
- 2 Som mange varme liflige kys
smelter din morgensang!
De mørke dage er ladt tilbage.
Forår - endnu en gang!
- 3 Mig er fortalt et forårssagn
om barnekongen, kong Skjold:
fra tøbrudsvande til Danmarks strande
han kom, en vårvind i vold.
- 4 På skibets mast var hejset en krans.
Af løv var på dækket et telt.
Medbør og bølge var skibets følge
ind gennem sund og bælt.
- 5 Så lagde det til, - og i samme stund
var kysten og skoven grøn!
De svale agre bredte sig fagre
med urter og tusindskøn.
- 6 Med skibet fulgte en trækfugleflok;
som susende, brusende vind
i glade hære de funklende støere
på Danmarks kyster slog ind.
- 7 Således kom vår til de danske øer,
et barn med øjne så blå,
et skib som skoven, udsprungen på voven,
med støere på gyngende rål!
- 8 Kong Skjold det er livets unge søn.
Hans smil går som sol over sø.
Når han kommer, den danske skærsommer
slår ud sit telt på vor ø.

Manden på risten

Tekst: Aage Steffensen 1936

Melodi: Mich. Carr 1936

(fra: Apollorevyen, 1936)

- 1 Her står jeg hver aften på "risten",
mens jeg kigger på Vesterbro.
Jeg nyder det flammende neonlys,
uden ophold fra seks til to.
Jeg har det omtrent som de rige,
jeg er hver nat på "restaurant".
Man godt på en måde kan sige,
at jeg er såd'n en slags "gourmand".
Jeg har med de ædlere dele
ej vrøvl som en anden grosser'.
Min mave kan tåle det hele
og lidt til og meget mer'.
Jeg napper "fasanen" i fugten
efter "bøffen", min yndlingsret,
jeg får aldrig andet end lugten,
men af den kan man godt bli' mæt.
Mens de derinde nedsvælger bourgogne og bordeaux,
blir jeg beruset af duften fra Vesterbro.
- 2 I går fik vi lam i asparges
om det smagte det ikke ordet
et eventyr var osse ribbenstegen
indirekte fra varme bordet
det ville ha glædet Johansen
i november han skred gedult
han misted en dag lugtesansen
og så ebbet han ud af sult,
jeg sad ved hans leje på selve
den aften da feberen kom
skønt han havde 47.11
så lå han og talte om
de dejlige nætter på risten,
nå men sådan er livets gang
en skønne dag udløber fristen
og man synger sin sidste sang
nu gad jeg vide om risten ved Himmeriges kro
kan være bedre end risten på Vesterbro.

Som en rejselysten flåde

Tekst: Helge Rode 1920

Melodi: Carl Nielsen 1920

(fra: "Moderen")

- 1 Som en rejselysten flåde
ankret op ved Jyllands bro
under vejrs og vindes nåde
ligger landet dybt i ro.
Hårdt går hav mod bro og stav, n,
møder Danmarks stille navn.
Hør, hvor blidt det klinger!
Hvor vi stod, og hvor vi gik,
kom dit navn som sød musik
blødt på hvide vinger.
- 2 Havombruset yngler landet.
Tusind øer gik af havn,
lod sig bære bort af vandet,
for at bære Danmarks navn.
Muntert frem til livets dyst
gennem mulm og strålelyst.
Hil jer vore skibe!
Flaget blaffer rødt og hvidt.
Her er Danmark, dit og mit,
med sin kølvandsstribe.
- 3 Hav og muld skal dansken pløje.
Venner! Hvad vi fik for muld!
Bølgelandets runde høje
tavlet ud i grønt og guld.
Lærken klatrer fra sin seng
i den morgenvåde eng
ad sin jakobsstige.
Men de lyse nætters skær
over stille bøgetræer
åbner himmerige.
- 4 Hør det! Husk det, alle danske!
Klar og frodig er vor ånd.
Sproget slutter som en handske
om en fast og venlig hånd.
Værn med vid, hvad helt er vort.
Sig kun sandhed, jævnt og kort,
gladest ved det milde.
Danskens lov i strid og fred
være ret og billighed,
som kong Volmer ville.
- 5 Vinterklart og sommerbroget,
morgenmuntert, skumringssvøbt,
ligefremt og latterkroget,
smilbestrålet, tåredøbt.
Det er Danmarks frie sprog,
uden tryk af fremmed åg
frejdig Freja taler.
Eget brød til egen dug,
Danmarks hvede, Danmarks rug,
Dybbøl mølle maler.
- 6 Om din frihed vil vi værne,
holde skjoldvagt om din fred,
ofre dig en moden kerne
fra din jord i tusind led.
Indånd Nordens frie luft,
stilhed sød af blomsterduft,
storm, som søen salter,
medens vi med trofast sind
sætter al vor gerning ind,
Danmark, på dit alter!